

[Bernhard Baunsgaard]

Hvis ministeren ved opkriminalisering forstår, at folketinget eller bare et flertal i folketinget ønsker en strengere bedømmelse af dette at transportere våben til Sydafrika, er jeg tilhænger af opkriminalisering.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går tilbage til ordførerrækken.

Leif Hermann (SF):

Det var egentlig en kort bemærkning, men så får jeg lidt mere tid til at svare justitsministeren, der bestemt sagde, at han fandt, det var foruroligende, at man kunne tage obligatorisk konfiskation frem igen, når nu straffelovrådet for 20 år siden fandt på, at man ikke skulle have det. Jeg erindrer nok den belæring, jeg fik, for det var stort set den samme, jeg fik sidste år, da vi foreslog obligatorisk konfiskation i forbindelse med ændring af miljøbeskyttelseslovens håndhævelsesbestemmelser. Da fik vi også at vide, at det var dybt betænkeligt, og dengang var det – så vidt jeg husker – vist oven i købet i strid med grundlæggende danske retsprincipper.

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad skulle der være i vejen for, at man kunne anlægge en ensartet praksis på konfiskationsområdet, selv om man havde obligatoriske konfiskationsbestemmelser? Jeg har meget vanskeligt ved at se, hvad der er i vejen for det. Sådan som straffelovens § 75 er formuleret, hvor konfiskationsbestemmelsen er frivillig eller fakultativ, kunne jeg forestille mig, at der kunne være vanskeligheder ved at få en ensartet praksis, men at dette folketing 20 år efter skal være bundet af nogle udtalelser, som straffelovrådet er kommet med, har jeg meget vanskeligt ved at forstå. Der er unægtelig i de 20 år sket ganske meget, og der er givetvis i de 20 år også sket meget med hensyn til synet på overtrædelser af den karakter, vi behandler her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ved førstebehandlingen af lovforslaget om våbentransporter til Sydafrika på danske skibe meddelte den radikale gruppe, at vi var positive over for kravet om konfiskation af fortjenesten, og jeg kan derfor i dag på gruppens vegne meddele, at vi er parat til at gennemføre denne del af lovforslaget. Der skulle

så være gode udsigter til, at det bliver gældende dansk lov for fremtiden.

Den anden del af sanktionerne, som jeg allerede bemærkede før betragter som et hele, omhandler strafferammen, der, som jeg også sagde før, begynder med bøder og ender med fængsel. Det var foreslået, at fængselsstraffen skulle kunne strække sig op til 6 år i særlige tilfælde, hvor det var klart, at det, man havde gjort, var særlig slemt. Gentagelsestilfælde og sådan noget vil naturligvis tælle meget stærkt, når man skal bedømme, hvor alvorlig overtrædelsen er. Da sagde den radikale gruppe, at vi anså en strafferamme på 6 år for at være for høj. Jeg vil gerne sige her, at vi er parat til at forhøje denne strafferamme fra de gældende 2 år, og vi vil gå så højt op som til 4 år. Vi vil fortsat overlade det til domstolene at afgøre, hvornår og i hvilke tilfælde denne strafferamme på de 4 år skal tages i brug i sin fulde udstrækning.

Så vil jeg gerne understrege til sidst om dette med opkriminalisering, at det er forbudt ifølge dansk lov at transportere våben til Sydafrika på danske skibe, og det er en FN-beslutning, at man ikke må gøre det. Hvis der er noget, der burde være dadelværdigt, er det at transportere våben til et regime i Sydafrika, der gennemfører nogle af de hårdeste overgreb på menneskerettigheder. Det er bemærket om dette, at næsten alt andet kan man tale sig fra, det kan være ens tro, det kan være ens politiske mening, men ens hudfarve er der ingen mulighed for at bortforklare, og det er lige netop det, regimet i Sydafrika bygger på.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard har jeg lyst til at spørge, efter at vi også tidligere har drøftet retsgarantier for udlændinge, for asylansøgere, her i landet under det foregående dagsordenspunkt, hvor vi havde en ganske alvorlig og langvarig principiel diskussion om retsgarantier, om ikke han og jeg dog kan være enige om, at også på dette område, som jeg betragter med ganske stor alvor, som på alle andre områder har folk, der er sigtet for den slags forbrydelser, krav på retsgarantier, almindelige retsgarantier, ikke mindst i et land som Danmark.